

การพัฒนาทักษะความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยของนักศึกษาต่างชาติ กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล THE DEVELOPMENT OF THAI COMMUNICATION SKILLS AMONG INTERNATIONAL STUDENTS AT RAJAMANGALA UNIVERSITY OF TECHNOLOGY

ยุทธภูมิ สุวรรณเวช และเมธิกา พ่วงแสง*

Yutthapoom Suwannavej and Maythika Puangsang*

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

Faculty of Liberal Arts, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

*Corresponding Author E-mail: maythika.p@rmutp.ac.th

Received March 25, 2025; Revised September 4, 2025; Accepted September 8, 2025

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาแนวทางการเสริมสร้างทักษะความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยของนักศึกษาต่างชาติ กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล 2) พัฒนากิจกรรมเสริมหลักสูตรเสริมสร้างทักษะความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยของนักศึกษาต่างชาติ กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล และ 3) ศึกษาประสิทธิผลของการใช้กิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อพัฒนาทักษะความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยของนักศึกษาต่างชาติ กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน กลุ่มตัวอย่าง คือ อาจารย์ผู้สอนและนักศึกษาต่างชาติ จำนวน 42 คน เครื่องมือการวิจัยเป็นแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามความคิดเห็นต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตร ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.969 และกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อพัฒนาทักษะความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยของนักศึกษาต่างชาติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า

1) แนวทางสอนภาษาไทยนักศึกษาต่างชาติ เน้นฝึกฟัง-พูดก่อน สร้างคู่มือดี ใช้หลักจิตวิทยาเลือกเนื้อหาเหมาะสม แสดงความรับผิดชอบ และใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ 2) กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นขึ้น จำนวน 5 กิจกรรม ดังนี้ สดุดีผ่านโสตถรณ์ (ทักษะการฟัง) เจื้อยจ้านรจรรหษา (ทักษะการพูด) ประสาทตาเพ่งพินิจ (ทักษะการอ่าน) ถ่ายทอดคิดผ่านอักษร (ทักษะการเขียน) และ ประสานคำบูรณาการทักษะ (การบูรณาการทักษะพื้นฐาน) การสร้างกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยใช้การสนทนากลุ่ม พบว่าทุกกิจกรรมมีความเหมาะสม และ 3) การศึกษาประสิทธิผลชุดกิจกรรม พบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาหลังเข้าร่วมกิจกรรมสูงกว่าก่อนกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความพึงพอใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม อยู่ในระดับมากที่สุด สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (3.51) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: กิจกรรมเสริมหลักสูตร, นักศึกษาต่างชาติ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล, การสื่อสารภาษาไทย

Abstract

This study aimed to (1) identify effective methods for enhancing the Thai language communication skills of international students at Rajamangala University of Technology (RMUT), (2) develop extracurricular activities to support these skills, and (3) evaluate the effectiveness of the developed activities. A mixed-methods approach was employed with a

sample of 42 participants, including instructors and international students. Research instruments included interviews and opinion questionnaires related to the supplementary activities, with a high overall reliability coefficient ($\alpha = 0.969$). Data were analyzed using frequency, percentage, mean, and standard deviation.

The findings revealed the following. First, effective teaching strategies emphasized the development of speaking and listening skills, the use of quality instructional materials, the application of educational psychology principles, contextually appropriate lesson planning, professional teaching commitment, and purposeful integration of technology. Second, five extracurricular activities were developed: Listening with Ears Wide Open (listening), Joyful Chatter (speaking), Focused Vision (reading), Expressive Writing (writing), and Integrated Skill Harmony (skill integration). Third, focus group feedback confirmed the appropriateness of all activities, and post-activity assessments indicated a significant improvement in students' Thai communication skills, with a statistical significance level of .05. Furthermore, student satisfaction with the activities exceeded the benchmark score of 3.51, also with statistical significance at the .05 level.

Keywords: Extracurricular, International Students, Rajamangala University of Technology, Thai communication

บทนำ

การสื่อสารเป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิตของมนุษย์โดยเฉพาะสังคมมนุษย์ที่มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาตลอดเวลา การสื่อสารก่อให้เกิดการประสานสัมพันธ์กันระหว่างบุคคลและสังคม ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างคนในสังคม ช่วยสืบทอดวัฒนธรรมประเพณี สะท้อนให้เห็นภาพความเจริญรุ่งเรือง วิถีชีวิต ช่วยธำรงสังคมให้อยู่ร่วมกันเป็นปกติสุข การสื่อสารจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาความเจริญก้าวหน้าทั้งตัวบุคคลและสังคม รวมถึงเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของมนุษย์และพัฒนาความเจริญก้าวหน้าในด้านต่าง ๆ (จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ, 2555) ภาษานับเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารที่สำคัญอย่างหนึ่งของมนุษย์ตั้งแต่อดีตจนปัจจุบัน ทั้งนี้ มนุษย์ใช้ภาษาถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของตนให้ผู้อื่นรับรู้ โลกของเราจึงมีภาษาใช้กันมากกว่าสี่พันภาษา (Hoijer, 1969) และอาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า การสื่อสารเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาบุคคลและสังคม ประเทศไทยเป็นจุดหมายยอดนิยมของนักศึกษาต่างชาติ เนื่องจากคุณภาพการศึกษาและวัฒนธรรมที่โดดเด่น อย่างไรก็ตาม นักศึกษากลุ่มนี้มักประสบปัญหาในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารทั้งในชีวิตประจำวันและการเรียน เนื่องจากภาษาไทยมีความซับซ้อนด้านวรรณยุกต์ การออกเสียง และไวยากรณ์ ซึ่งต่างจากภาษาที่คุ้นเคย ส่งผลให้เกิดอุปสรรคในการฟัง พูด อ่าน และเขียนในบริบทวิชาการและทางการ

จากงานวิจัยด้านการสอนภาษาต่างประเทศ พบว่า การเรียนการสอนในปัจจุบันเน้นทักษะการสื่อสาร การพัฒนาการสอนรูปแบบใหม่ที่เป็นผลมาจากความเคลื่อนไหวทางการสื่อสาร โดยเน้นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Jones, 1982) และ เกียรติสุดา บุญส่ง และสุภา พูนผล (2562) กล่าวถึงประสบการณ์การสอนนักศึกษาชาวต่างประเทศพบว่า นักศึกษาสื่อสารด้วยการฟังและทักษะการพูดได้ดีในระดับหนึ่ง

เพราะได้ฝึกในชีวิตประจำวัน แต่ทักษะการเขียนกลับมีปัญหา เพราะทักษะการเขียนจะใช้ในชั้นเรียนเท่านั้น ปัญหาเหล่านี้สร้างความกดดันให้แก่ผู้เรียนมากขึ้นเมื่อต้องเรียนร่วมกับเพื่อนชาวไทยโดยมีอาจารย์ผู้สอนชาวไทยใช้ภาษาไทยเป็นภาษาหลักในการอธิบาย ทั้งนี้ การขาดทักษะภาษาไทยของนักศึกษาชาวต่างชาติจะส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ รวมไปถึงการสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้น ส่งผลต่อการปรับตัวเข้ากับสังคมไทย และความมั่นใจของนักศึกษาต่างชาติ

การพัฒนากิจกรรมเสริมสร้างทักษะภาษาไทย โดยเฉพาะกิจกรรมที่เหมาะสมกับบริบทความต้องการและการเรียนรู้ของนักศึกษาต่างชาติ จะเป็นการสนับสนุนการศึกษาและการเรียนรู้ของนักศึกษาต่างชาติช่วยให้สามารถเรียนรู้ในชั้นเรียนเข้าใจเนื้อหาในเอกสารการเรียน การสื่อสารกับอาจารย์และเพื่อนอย่างมีประสิทธิภาพ มีการพัฒนาทักษะทางสังคมเพื่อความเข้าใจบริบททางสังคม มีความมั่นใจ และสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในชุมชน สร้างภาพลักษณ์เชิงบวกในสายตานานาชาติ อนุรักษ์ภาษาไทยและเผยแพร่ความสำคัญของภาษาไทยในระดับโลก ก่อให้เกิดอัตลักษณ์ทางภาษาและวัฒนธรรมไทยในระดับสากล การวิจัยนี้มุ่งพัฒนากิจกรรมเสริมสร้างทักษะสื่อสารภาษาไทยสำหรับนักศึกษาต่างชาติเพื่อลดอุปสรรคทางภาษา สนับสนุนการเรียนรู้ และส่งเสริมการอยู่ร่วมกันอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาแนวทางการเสริมสร้างทักษะความสามารถในการสื่อสาร ภาษาไทยของนักศึกษาต่างชาติ กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
2. เพื่อพัฒนากิจกรรมเสริมหลักสูตรเสริมสร้างพัฒนาทักษะความสามารถในการสื่อสาร ภาษาไทยของนักศึกษาต่างชาติ กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
3. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของการใช้กิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อพัฒนาทักษะความสามารถในการสื่อสาร ภาษาไทยของนักศึกษาต่างชาติ กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

การทบทวนวรรณกรรม

กิจกรรมเสริมหลักสูตรมีนักวิชาการเสนอไว้เช่น ชีรศักดิ์ อัครบรร (2545) ให้ความหมายว่า กิจกรรมเสริมหลักสูตรเป็นการกระทำเพื่อการเรียนรู้ของผู้เรียนที่จัดขึ้นนอกเวลาเรียนตามปกติของชั้นเรียน โดยผู้เรียนเป็นผู้ดำเนินการด้วยตนเองและมีครูเป็นผู้ดูแลให้คำปรึกษา เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ตามหลักสูตรให้กว้างยิ่งขึ้น สนองความสนใจและความถนัด พัฒนาความสามารถพิเศษ ส่งเสริมพัฒนาบุคลิกภาพ และช่วยฝึกอุปนิสัยของผู้เรียน อุไรวรรณ หาญวงศ์ (2557) ได้กล่าวไว้ว่า กิจกรรมเสริมหลักสูตร หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดขึ้นให้นักเรียนทั้งในชั้น เรียนและนอกชั้นเรียน เพื่อมุ่งส่งเสริมในด้านวิชาการ ความสามารถพิเศษ ความถนัด และความสนใจของนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะ ส่งเสริมการพัฒนาบุคลิกภาพช่วยฝึกอุปนิสัยของผู้เรียนให้เหมาะสมกับอุดมการณ์ประชาธิปไตย สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2548) กล่าวว่า กิจกรรมเสริมหลักสูตร เป็นกิจกรรมที่จัดอย่างเป็นกระบวนการด้วยรูปแบบวิธีการที่หลากหลาย เพื่อการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนในทุกด้าน มุ่งส่งเสริมเจตคติคุณค่าชีวิตปลูกฝังคุณธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ส่งเสริมให้ผู้เรียนเข้าใจตนเอง สร้างจิตสำนึกต่อธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปรับตัวและปฏิบัติตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม ประเทศชาติและดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข

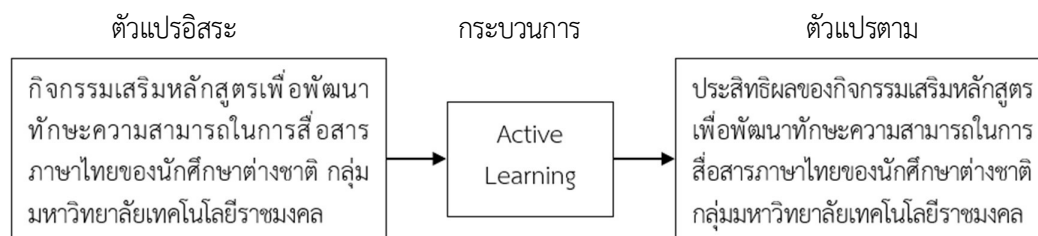
สุรัชย์ เทียนขาว (2563) กล่าวว่า กิจกรรมนอกหลักสูตรเป็นกิจกรรมเสริมนอกเหนือจากหลักสูตรปกติ เช่น ดนตรี กีฬา การละคร สถานักเรียน ชมรม เป็นต้น ดำเนินการโดยสมัครใจ ภายใต้การดูแลของครู มีบทบาทในการเสริมสร้างการเรียนรู้ บูรณาการความรู้ และพัฒนาประชาธิปไตย ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ควบคู่ไปกับหลักสูตรหลัก

สรุป กิจกรรมเสริมหลักสูตรเป็นกิจกรรมนอกเหนือการเรียนการสอนตามปกติ วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาศักยภาพและประสบการณ์ของผู้เรียน ด้านวิชาการ วิชาชีพ ร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม ผู้เรียนสามารถเลือกกิจกรรมตามความสนใจอย่างอิสระ โดยมีผู้สอนให้คำแนะนำและดูแล ไม่มีการประเมินผล จะช่วยพัฒนาและเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียน ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโดยรวม

กมล โพธิเย็น (2564) กล่าวว่า Active Learning หรือการเรียนรู้เชิงรุก เป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่เน้นบทบาทผู้เรียนมากกว่าผู้สอน โดยให้ผู้เรียนลงมือทำ คิด วิเคราะห์ และสร้างองค์ความรู้ผ่านกิจกรรมที่มีปฏิสัมพันธ์กับครูและเพื่อน ทั้งในและนอกชั้นเรียน กระบวนการเรียนรู้มี 5 ขั้นตอน ได้แก่ การกระตุ้นความสนใจ เฝ้ายูสสถานการณ์ท้าทาย การอภิปรายสะท้อนคิด การร่วมผลิตความรู้ และการสะท้อนผลร่วมกัน โดยใช้กิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การอภิปราย การจำลองสถานการณ์ กรณีศึกษา การแสดงบทบาทสมมติ การเขียนเชิงวิเคราะห์ และเกมการเรียนรู้และ Meyers and Jones (1993) กล่าวว่า Active Learning เป็นการเรียนรู้เชิงรุก หมายถึง การเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างโอกาสในการพูด ฟัง เขียน อ่าน และไตร่ตรองอย่างมีความหมายเกี่ยวกับเนื้อหา แนวคิดประเด็น และการนำเนื้อหาที่ได้เรียนรู้ไปใช้ให้กับผู้เรียน

กรอบแนวคิดการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี ผู้วิจัยใช้แนวคิดของการพัฒนากิจกรรมเสริมหลักสูตร (อุไรวรรณ หาญวงศ์, 2557) และ Active Learning ซึ่ง Meyers and Jones (1993) กล่าวว่า การเรียนรู้เชิงรุก หมายถึง การเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างโอกาสในการพูด ฟัง เขียน อ่าน และไตร่ตรองอย่างมีความหมายเกี่ยวกับเนื้อหา แนวคิดประเด็น และการนำเนื้อหาที่ได้เรียนรู้ไปใช้ให้กับผู้เรียน โดยมีรายละเอียดดังนี้

แผนภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นแบบผสมวิธี มุ่งพัฒนากิจกรรมเสริมหลักสูตรพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาไทย ของนักศึกษาต่างชาติ กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล แบ่งตามระยะของการวิจัยเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 สัมภาษณ์เชิงลึกถึงโครงสร้างศึกษาทักษะการสื่อสารภาษาไทยของนักศึกษาต่างชาติ กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล และสัมภาษณ์ผู้สอนชาวไทยซึ่งนักศึกษาต่างชาติในกลุ่ม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล จำนวน 15 คน โดยการคัดเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือคือ แบบสัมภาษณ์ กึ่งมีโครงสร้างตามวัตถุประสงค์การวิจัยและผ่านการประเมินความเหมาะสมของเนื้อหาและโครงสร้าง ข้อคำถามจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน โดยทำการสัมภาษณ์ผ่านระบบออนไลน์และออนไลน์

ระยะที่ 2 พัฒนากิจกรรมเสริมหลักสูตร กลุ่มเป้าหมายในระยะที่ 2 มีจำนวนทั้งสิ้น 7 คน ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก โดยการ เลือกแบบเจาะจงตามเกณฑ์ที่กำหนดซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในการสอนนักศึกษาต่างชาติไม่น้อยกว่า 5 ปี และ วุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโท เครื่องมือคือ แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรม ตามวัตถุประสงค์การวิจัยและผ่านการประเมินความเหมาะสมของเนื้อหาและโครงสร้างข้อคำถาม จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เก็บข้อมูลโดยการสนทนากลุ่ม

ระยะที่ 3 ศึกษาประสิทธิผลการใช้กิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อพัฒนาทักษะความสามารถใน การสื่อสารภาษาไทยของนักศึกษาต่างชาติ กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล นำกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่พัฒนาจากขั้นตอนที่ 2 ไปสู่การปฏิบัติและประเมินประสิทธิผล ทดลองกับกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ Active learning กับกลุ่มเป้าหมาย คือ นักศึกษาต่างชาติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยเลือกกลุ่ม ตัวอย่างตามความสมัครใจ จำนวน 20 คน เครื่องมือคือ แบบสอบถามความคิดเห็นต่อพึงพอใจ ตามวัตถุประสงค์การวิจัยและผ่านการประเมินความตรงเชิงเนื้อหาเนื้อหาและโครงสร้างข้อคำถาม จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.969

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า

1.ความท้าทายที่สำคัญที่สุดที่นักศึกษาต่างชาติเมื่อต้องใช้ภาษาไทยในการเรียนรู้และการใช้ ชีวิตประจำวัน และวิธีการใดบ้างในการช่วยเหลือนักศึกษาต่างชาติ สามารถสรุปผลการสัมภาษณ์ได้ดังนี้

การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทยเพิ่มเติมจากบทเรียน โดยใช้ภาษาอังกฤษหรือจีนเปรียบเทียบกับภาษา แม่ ฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน ด้วยแบบฝึกหัดหลากหลายและใช้เกมส์สร้างความสนุกสนาน ช่วยให้นักศึกษาต่างชาติกล้าพูดมากขึ้น การฝึกซ้ำประโยคในสถานการณ์จริง การสนทนาในเรื่องที่สนใจ กลวิธีในการชวนสนทนาเรื่องที่นักศึกษาสนใจ โดยใช้หลักจิตวิทยาในการสร้างความไว้วางใจและการสร้างความไว้วางใจ ให้รางวัล เพื่อลดความกลัวในการสื่อสารผิดพลาด รวมถึงการสร้าง ความมั่นใจทางจิตใจและแรงบันดาลใจ จะช่วยให้นักศึกษาต่างชาติเรียนภาษาไทยได้ดีขึ้น โดยคำนึงถึงบริบททางวัฒนธรรมด้วยความท้าทายอีกประการคือการมองไม่เห็นอนาคตในการนำความรู้ภาษาไทยไปทำอะไรและขาดการเรียนรู้ความเข้าใจในเรื่องราวประเทศไทยอย่างแท้จริง ทั้งนี้ วิธีการลดความท้าทายดังกล่าว คือการสร้าง ความมั่นใจด้านจิตใจแก่นักศึกษาต่างชาติ และสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้

2. เทคนิคหรือวิธีการสอนภาษาไทยแก่นักศึกษาต่างชาติ เพื่อให้นักศึกษาเข้าใจและจดจำได้ง่าย สามารถสรุปผลการสัมภาษณ์ได้ดังนี้

วิธีการสอนภาษาไทยแก่นักศึกษาต่างชาติใช้ครุต้นแบบ โดยใช้คำพูด ประกอบท่าทาง สีหน้า น้ำเสียง เพื่อบรรยายหรืออธิบายเนื้อหาในบริบทที่เอื้อต่อการทำความเข้าใจ สื่อการสอนหลากหลาย (เอกสาร บทเรียน เกม เพลง แพลตฟอร์มการสื่อสาร ภาพยนตร์ ละคร ทัศนศึกษา) และเทคนิคการสอนที่หลากหลาย (การแปลภาษา การอ่านออกเสียง การเล่นเกม การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การแสดงบทบาทสมมติ) เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน เสริมสร้างแรงจูงใจด้วยการให้รางวัล เกียรติบัตร และการให้คะแนนพิเศษ เน้นการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่สนุกสนานและมีส่วนร่วมเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด สร้างการเรียนรู้ร่วมกันเพื่อสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน จัดกิจกรรมทัศนศึกษาออกสถานที่ ทำให้นักศึกษาได้สัมผัสประสบการณ์ตรง เรียนรู้คำศัพท์และการใช้ประโยคจากการท่องเที่ยว การรับประทานอาหาร ชมพิพิธภัณฑ์ ชมหอศิลป์ และสัมผัสชุมชนท้องถิ่น เป็นต้น

3. ส่วนใดของภาษาไทย (เช่น ไวยากรณ์ ศัพท์ สำเนียง) ที่นักศึกษาพบว่ายากที่สุดใน การเรียนรู้และจะมีวิธีการใดในการช่วยเหลือนักศึกษาต่างชาติ สามารถสรุปผลการสัมภาษณ์ได้ดังนี้

การสะกดคำ ไตรยางค์ และการผันวรรณยุกต์ ควรอธิบายกฎเกณฑ์ให้ชัดเจน พร้อมมีแบบฝึกให้นักศึกษาฝึกอ่านและเขียนจนชำนาญ เนื่องจากภาษาไทยมีระดับ รากศัพท์ คำยืม คำซ้ำ คำซ้อน คำพ้องรูปพ้องเสียง ซึ่งยากต่อความเข้าใจ วิธีช่วยเหลือคือพัฒนากิจกรรมเรียนรู้คำศัพท์และชนิดของคำ เช่น นาม สรรพนาม กริยา วิเศษณ์ ฯลฯ ผู้สอนอาจใช้แอปพลิเคชันหรือ AI เป็น “ผู้ช่วยสอน” เช่น HELLO TALK หรือ CHAT GPT เพื่อเพิ่มคำศัพท์และเข้าใจบริบทของคำ ใช้แบบฝึก เพลง อาขยาน หรือบทบาทสมมติ โดยให้นักศึกษาต่างชาติร่วมออกแบบ เพื่อให้เรียนรู้ภาษาไทยธรรมชาติ เช่น การกร่อนเสียง เสียงเพี้ยน การละคำ การใช้สำนวนโวหาร ทั้งจากการเปลี่ยนแปลงทางภาษาและ วัฒนธรรม โดยให้คำชื่นชมเมื่อทำได้ถูกต้อง และให้คำแนะนำเพื่อเสริมการออกเสียงที่เป็นธรรมชาติมากขึ้น

4. นอกเหนือจากการเรียนในห้องแล้ว กิจกรรมใดบ้างที่สามารถช่วยให้นักศึกษาต่างชาติพัฒนา ความสามารถทางภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถสรุปผลการสัมภาษณ์ได้ดังนี้

การใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน เช่น สั่งอาหาร ชื้อของ การเช่าห้องพัก ทำกิจกรรมกับ มหาวิทยาลัย การเสฟสื่อที่เป็นภาษาไทย เพื่อความบันเทิง เป็นกิจกรรมยามว่าง ซึ่งเกิดจากความสนใจส่วนตัวของนักศึกษา ปรึกษาผู้สอนนอกเวลาในหัวข้อที่นักศึกษาสนใจเกี่ยวกับภาษา วัฒนธรรม หรือสิ่งที่เกี่ยวข้องกับประเทศไทย เกมสำหรับฝึกฝนทักษะด้วยตนเอง ทั้งแบบออนไลน์และออฟไลน์ นักศึกษาสามารถนำเกมเหล่านั้น มาใช้ได้ตลอดเวลา การทัศนศึกษา การทบทวนบทเรียน ฝึกประสบการณ์ใช้ ภาษาไทยระหว่างปิดภาคเรียน จะช่วยพัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพ เสริมสร้างทักษะทางสังคมในสังคมพหุวัฒนธรรม การแสดงบทบาทสมมติ กิจกรรมฝึกฟังข่าวจากสถานีวิทยุ รายการเพลง รายการโทรทัศน์ ละคร เกมสโว์ การใช้แอปพลิเคชันเข้ามาช่วยในการพัฒนาทักษะภาษาไทย

5. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ที่ต้องการสอนภาษาไทยแก่นักศึกษาต่างชาติ หรือสำหรับนักศึกษา ต่างชาติที่กำลังเรียนภาษาไทย สามารถสรุปผลการสัมภาษณ์ได้ดังนี้

ภาษาไทยเป็นทักษะที่สามารถพัฒนาได้ผ่านการฝึกฝน โดยประกอบด้วยทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน สำหรับนักศึกษาต่างชาติ ควรเริ่มต้นจากทักษะการฟังและการพูด ซึ่งสามารถฝึกได้ง่ายกว่า การอ่านและการเขียน การเริ่มจากทักษะที่เข้าถึงง่ายจะช่วยสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้และส่งเสริม การพัฒนาทักษะอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาคู่มือการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับ

นักศึกษาต่างชาติเป็นภารกิจสำคัญที่นักวิชาการและผู้เกี่ยวข้องควรร่วมมือกัน เพื่อสร้างสื่อการสอนที่มีประสิทธิภาพ ใช้ได้จริง และตอบโจทย์ผู้เรียนต่างวัฒนธรรม โดยเฉพาะเมื่อเนื้อหาการสอนมีความเชื่อมโยงกับบริบททางวัฒนธรรมของผู้เรียน จะช่วยให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างเข้าใจง่ายและลึกซึ้งยิ่งขึ้น ในการจัดการเรียนการสอน ควรประยุกต์ใช้หลักจิตวิทยาการศึกษา เช่น การอธิบายเนื้อหาอย่างเข้าใจง่าย การส่งเสริมบรรยากาศที่เป็นมิตร การชื่นชมเพื่อสร้างกำลังใจ และการแสดงความใส่ใจของผู้สอน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความศรัทธาและแรงจูงใจของนักศึกษา ทั้งยังส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีต่อผู้สอนและสถาบัน เนื่องจากนักศึกษาต่างชาติมีความคาดหวังสูงในด้านผลสัมฤทธิ์และความสำเร็จ การสอนจึงต้องมีความรับผิดชอบสูง ควบคู่ไปกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างเหมาะสม ผู้สอนควรแนะนำเครื่องมือที่ช่วยให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง และใช้เทคโนโลยีในการบริหารเวลา และการเรียนรู้ให้เกิดประสิทธิภาพ ตามแนวคิด “Work Smarter, Not Harder” เพื่อเสริมสร้างสมดุลในการใช้ชีวิตและพัฒนาทักษะทางภาษาได้อย่างยั่งยืน

ตาราง 1 สรุปกิจกรรมและวิธีการสอนภาษาไทยแก่นักศึกษาต่างชาติ

กิจกรรม	วิธีการ
เน้นการสื่อสาร	- บทเรียนที่เน้นการสนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น การทักทาย การสั่งอาหาร การเดินทาง - Role-playing กิจกรรมสวมบทบาทให้นักศึกษาได้ฝึกใช้ภาษาไทยในสถานการณ์จำลอง - เกม ใช้เกมภาษาไทย เช่น ไขคำ หรือเกมทายคำศัพท์ เพื่อเพิ่มความสนุกสนานและกระตุ้นการเรียนรู้ - กิจกรรมกลุ่ม จัดกิจกรรมกลุ่มให้นักศึกษาได้ทำงานร่วมกันและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
บูรณาการทักษะ	- ฟังและพูด ให้นักศึกษาฟังบทสนทนาหรือเพลงภาษาไทย แล้วฝึกพูดตาม - อ่านและเขียน ให้นักศึกษาอ่านบทความสั้น ๆ หรือนิทานภาษาไทย แล้วเขียนสรุป - การมอบหมายงาน มอบหมายการบ้านที่บูรณาการทักษะต่าง ๆ เช่น ให้นักศึกษาดูรายการโทรทัศน์ภาษาไทย แล้วเขียนแสดงความคิดเห็น - รูปภาพ ใช้รูปภาพเพื่อประกอบการสอนคำศัพท์และไวยากรณ์ - วิดีโอ ใช้คลิปวิดีโอสั้น ๆ เพื่อแสดงสถานการณ์ต่างๆ หรือสอนวัฒนธรรมไทย - เพลง ใช้เพลงภาษาไทยเพื่อสอนคำศัพท์และไวยากรณ์ - เว็บไซต์ แนะนำเว็บไซต์ที่สอนภาษาไทยให้นักศึกษาได้ศึกษาเพิ่มเติม

วัตถุประสงค์ที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า

ผู้วิจัยนำผลการศึกษาจากระยะที่ 1 มาใช้เป็นแนวทางในการสร้างชุดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะความสามารถในการสื่อสารของนักศึกษาต่างชาติกลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

1. ความคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยของนักศึกษาต่างชาติ กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ =4.58, S.D.= 0.58) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่อยู่ในระดับมากที่สุด คือ โครงสร้างเนื้อหา สารระ และระยะเวลา ($\bar{X}$ =4.72, S.D.= 0.52) ด้านความสำคัญและความจำเป็นของชุดกิจกรรม ($\bar{X}$ =4.57, S.D.= 0.55) และด้านหลักการและเหตุผลของชุดกิจกรรม ($\bar{X}$ =4.55, S.D.= 0.44) วัตถุประสงค์

ของชุดกิจกรรม ($\bar{X}$ =4.52, S.D.= 0.46) และด้านที่อยู่ในระดับมากประกอบด้วย ขั้นตอนและวิธีดำเนินกิจกรรม ($\bar{X}$ =4.50, S.D. = 0.56) การวัดและประเมินผล ($\bar{X}$ =4.48, S.D.= 0.52) ตามลำดับ ดังตาราง 2

ตาราง 2 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับกิจกรรม เพื่อเสริมสร้างทักษะความสามารถในการสื่อสาร ภาษาไทยของนักศึกษาต่างชาติ

รายการประเมิน	n=7		ระดับความเหมาะสม
	$\bar{X}$	S.D.	
ความสำคัญและความจำเป็นของกิจกรรม	4.57	0.55	มากที่สุด
หลักการและเหตุผลของกิจกรรม	4.55	0.44	มากที่สุด
วัตถุประสงค์ของกิจกรรม	4.52	0.46	มากที่สุด
โครงสร้างเนื้อหา สาร และระยะเวลา	4.72	0.52	มากที่สุด
สื่อ วัสดุ อุปกรณ์	4.55	0.67	มากที่สุด
ขั้นตอนและวิธีดำเนินกิจกรรม	4.50	0.56	มาก
การวัดและประเมินผล	4.48	0.52	มาก
รวม	4.58	0.50	มากที่สุด

2. ผลการประเมินความสอดคล้องของชุดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะความสามารถในการสื่อสาร ภาษาไทยของนักศึกษาต่างชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่าชุดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะความสามารถในการสื่อสาร ภาษาไทยของนักศึกษาต่างชาติ มีความสอดคล้องของชุดกิจกรรมโดยรวมทุกข้อมีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ทั้งนี้ผลการประเมินทุกกิจกรรมมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดที่สามารถนำไปใช้ได้

วัตถุประสงค์ที่ 3 การศึกษาประสิทธิผลของการใช้กิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะความสามารถในการสื่อสาร ภาษาไทยของนักศึกษาต่างชาติ กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ผลการวิจัยพบว่า

1. การประเมินผลก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะความสามารถในการสื่อสาร ภาษาไทยของนักศึกษาต่างชาติ กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ซึ่งได้ทดลองกิจกรรมกับนักศึกษาต่างชาติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ชาวจีน จำนวน 20 คน พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผลการประเมินเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย คือผู้เข้าร่วมกิจกรรม มีทักษะความสามารถในการสื่อสาร ภาษาไทยมีค่าคะแนนเฉลี่ยโดยรวมและรายทักษะสูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรม โดยก่อนการเข้าร่วมกิจกรรม มีค่าคะแนนเฉลี่ยโดยรวม เท่ากับ 3.21 ทักษะสับสารผ่านไสตกรรณ (ทักษะการฟัง) เท่ากับ 3.19 เจื้อยจ้านรจ้หรรษา (ทักษะการพูด) เท่ากับ 3.32 ประสาทตาเพ่งพินิจ (ทักษะการอ่าน) เท่ากับ 2.80 ถ่ายทอดคิดผ่านอักษร (ทักษะการเขียน) เท่ากับ 4.45 ประสานค่าบูรณาการทักษะ (การบูรณาการทักษะพื้นฐาน) เท่ากับ 3.14 และภายหลังเข้ารับการฝึกอบรม นักศึกษาผู้ร่วมกิจกรรม มีค่าคะแนนเฉลี่ยโดยรวม เท่ากับ 4.48 เมื่อพิจารณารายทักษะสับสารผ่านไสตกรรณ (ทักษะการฟัง) เท่ากับ 4.45 เจื้อยจ้านรจ้หรรษา (ทักษะการพูด) 4.61 ประสาทตาเพ่งพินิจ (ทักษะการอ่าน) 4.25 ถ่ายทอดคิดผ่านอักษร (ทักษะการเขียน) 4.67 และประสานค่าบูรณาการทักษะ (การบูรณาการทักษะพื้นฐาน) 4.21

จากผลการทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการร่วมกิจกรรมด้วยสถิติทดสอบค่า t (Dependent t-test) ค่าสถิติทดสอบ t โดยรวม เท่ากับ 11.663 เมื่อพิจารณารายทักษะระดับสารผ่านไสตกรรณ (ทักษะการฟัง) เท่ากับ 7.009 เจื้อยจ้านรร์จหรรษา (ทักษะการพูด) เท่ากับ 10.062 ประสาทตาเพ่งพินิจ (ทักษะการอ่าน) เท่ากับ 6.269 ถ่ายทอดคิดผ่านอักษร (ทักษะการเขียน) เท่ากับ 8.604 ประสานคำบูรณาการทักษะ (การบูรณาการทักษะพื้นฐาน) 6.548 ค่า p-value โดยรวมและรายทักษะ แสดงให้เห็นว่าการเสริมสร้างโดยใช้ชุดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยของนักศึกษาต่างชาติ กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ส่งผลให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีทักษะภาษาไทยสูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยโดยรวมและรายทักษะ ก่อนและหลังของผู้เข้าร่วมกิจกรรม

ทักษะภาษาไทย	n=20				t	P-value
	ก่อนร่วมกิจกรรม		หลังร่วมกิจกรรม			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. สดับสารผ่านโสตกรรณ (ทักษะการฟัง)	3.19	0.69	4.45	0.62	7.009	.000
2. เจื้อยจ้านรร์จหรรษา (ทักษะการพูด)	3.32	0.48	4.61	0.51	10.062	.000
3. ประสาทตาเพ่งพินิจ (ทักษะการอ่าน)	2.80	0.61	4.25	0.72	6.269	.000
4. ถ่ายทอดคิดผ่านอักษรา (ทักษะการเขียน)	3.45	0.66	4.67	0.48	8.604	.000
5. ประสานคำบูรณาการทักษะ (การบูรณาการทักษะพื้นฐาน)	3.14	0.65	4.21	0.60	6.548	.000
รวม	3.21	0.42	4.48	0.46	11.663	.000

2. การประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยของนักศึกษาต่างชาติ กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พบว่า ความพึงพอใจของนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.75$, S.D.=0.44) และเมื่อพิจารณารายกิจกรรมพบว่าทุกกิจกรรมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 3.51 (ระดับมาก)

อภิปรายผล

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า การเรียนรู้ภาษาไทยของนักศึกษาต่างชาติจำเป็นต้องใช้แนวทางการสอนที่หลากหลายครอบคลุมทุกด้าน โดยเน้นการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่สนุกสนาน ใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย เช่น เกม เพลง กิจกรรมกลุ่ม และเทคโนโลยี เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน แก้ปัญหาเฉพาะจุด เช่น การสะกดคำ วรรณยุกต์ คำศัพท์ ไวยากรณ์ และความเข้าใจบริบท โดยใช้แบบฝึกหัด แอปพลิเคชัน (เช่น HelloTalk, ChatGPT) และสื่อที่เหมาะสมกับระดับความรู้ นอกจากนี้ควรเน้นการใช้ภาษาไทยในสถานการณ์จริง เช่น การซื้อของ สั่งอาหาร และกิจกรรมเสริมสร้างทักษะอื่น ๆ ควบคู่ไปกับการให้กำลังใจ คำชมเชย และการสร้างแรงจูงใจ โดยใช้หลักจิตวิทยาและเทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดและสร้างความมั่นใจแก่นักศึกษา การพัฒนาคู่มือการสอนควรมีการร่วมมือกันระหว่างผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา นักจิตวิทยา และผู้เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้คู่มือที่มี

ประสิทธิภาพและใช้ได้จริง ทั้งนี้ เนื่องจากนักศึกษาแต่ละคนมีพื้นฐาน ความสนใจ และรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน บางคนถนัดการเรียนรู้ด้วยการมองเห็น (Visual Learners) บางคนถนัดการฟัง (Auditory Learners) และบางคนถนัดการลงมือปฏิบัติ (Kinesthetic Learners) การใช้แนวทางการสอนที่หลากหลายจะช่วยตอบสนองความต้องการของนักศึกษาแต่ละคนได้ดีกว่า และยังกระตุ้นความสนใจและความกระตือรือร้น (Motivation and Engagemen) ซึ่งสอดคล้องกับ วัชรพล วิบูลยศรีน (2562) การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ แนวคิดสู่การปฏิบัติ กล่าวว่า แม้ว่าภาษาไทยยังไม่ใช่วิชาที่ทั่วโลกให้การยอมรับว่าเป็นภาษาสากลที่ต้องใช้ในการติดต่อสื่อสาร แต่ในปี 2558 ที่ผ่านมา ประเทศไทยได้เข้าสู่การเป็นสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้หรืออาเซียน (ASEAN) ส่งผลให้ทุกภาคส่วนของประเทศต้องปรับตัวตามความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นโดยเฉพาะด้านการศึกษา ผู้เรียนชาวต่างประเทศจำนวนไม่น้อยให้ความสนใจ ศึกษารายวิชาภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ แต่การเรียนภาษาต่างประเทศให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพดังเจ้าของภาษานั้นเป็นเรื่องยาก เพราะอาจเกิดความแตกต่างระหว่างภาษาต่างประเทศกับภาษาแม่ การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยแก่ผู้เรียนชาวไทยจึงต่างจากผู้เรียนชาวต่างชาติ อาจเกิดปัญหาภาษาแม่มีอิทธิพลต่อการเรียนภาษาต่างประเทศ แม้ผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนภาษาไทยแก่ผู้เรียนชาวไทยก็ไม่อาจสอนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนชาวต่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพเหมือนกันทุกคน

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า ชุดกิจกรรมเสริมทักษะภาษาไทยสำหรับนักศึกษาต่างชาติของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล มีความเหมาะสม โดยเฉพาะด้านโครงสร้างเนื้อหาและระยะเวลา ทุกด้านมีความสอดคล้องและสามารถนำไปใช้ได้จริง ชุดกิจกรรมครอบคลุมเนื้อหาสำคัญ จัดสรรเวลาอย่างมีประสิทธิภาพ ตรงกับความต้องการของนักศึกษา มีหลักการ เหตุผล และวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมเข้าใจง่าย ระบบการวัดผลที่ดี ส่งผลให้นักศึกษาเรียนรู้และพัฒนาทักษะได้อย่างเต็มที่มีสอดคล้องกับ วัชรภัทร เตชะวัฒนศิริดำรง (2562) การพัฒนาแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริง สำหรับชาวต่างชาติ พบว่า ผลการประเมินประสิทธิภาพแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริง สำหรับชาวต่างชาติ พบว่า โดยภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.86 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.08 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดมีจำนวน 2 ข้อ คือ ด้านความเหมาะสมของแบบเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.87 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.10 และด้านความเป็นไปได้ของแบบเรียน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.87 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.21 ทั้งนี้ ชุดกิจกรรมจะต้องเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีความหมาย (Meaningful Learning) การเรียนรู้ภาษาไทยไม่ได้มีแค่การท่องจำคำศัพท์และไวยากรณ์ แต่เป็นการเรียนรู้ที่จะใช้ภาษาในการสื่อสารและทำความเข้าใจวัฒนธรรมไทย การใช้สื่อการสอนที่หลากหลายจะช่วยให้นักศึกษาเชื่อมโยงภาษาไทยกับชีวิตจริงได้ ใช้สื่อการสอนที่แสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรมไทย เช่น อาหารไทย การแต่งกายไทย และประเพณีไทย จัดกิจกรรมที่ให้นักศึกษาได้สัมผัสกับวัฒนธรรมไทยโดยตรง เช่น การทำอาหารไทย การชมการแสดงพื้นบ้าน และการเยี่ยมชมสถานที่สำคัญ

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 3 พบว่า กิจกรรมเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทยสำหรับนักศึกษาต่างชาติ จากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล มีประสิทธิภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ผู้เข้าร่วมมีคะแนนเฉลี่ยทักษะภาษาไทย (ฟัง พูด อ่าน เขียน และบูรณาการทักษะ) สูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัดหลังเข้าร่วมกิจกรรม โดยคะแนนเฉลี่ยโดยรวมเพิ่มจาก 3.21 เป็น 4.48 นอกจากนี้ นักศึกษายังมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมมีประสิทธิภาพและเป็นที่ยอมรับของผู้เข้าร่วมเมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดคือ 3.51 (ระดับมาก) แสดงให้เห็นว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของ

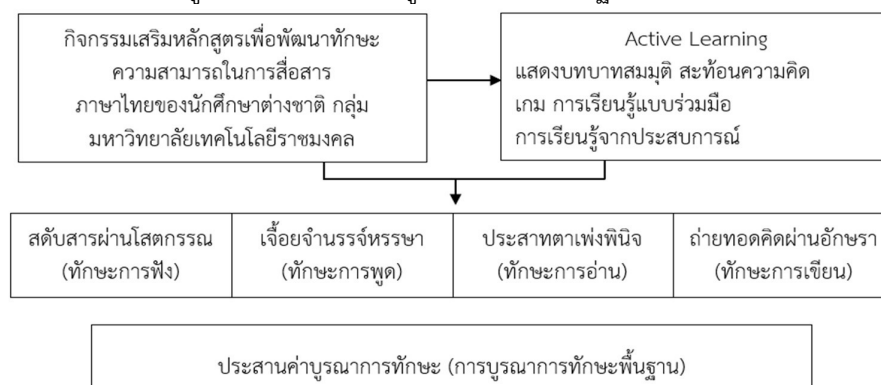

ความพึงพอใจของนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ ควรมีการพัฒนาทักษะทางภาษาอย่างรอบด้าน (Holistic Language Development) เพราะการเรียนรู้ภาษาไทยควรพัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนอย่างสมดุล การใช้แนวทางการสอนที่หลากหลายจะช่วยให้ให้นักศึกษาได้ฝึกฝนทักษะต่าง ๆ อย่างครบถ้วน จัดกิจกรรมที่ให้นักศึกษาได้ฝึกฟังภาษาไทยจากแหล่งต่าง ๆ เช่น เพลง ภาพยนตร์ และรายการโทรทัศน์ จัดกิจกรรมที่ให้นักศึกษาได้ฝึกพูดภาษาไทยในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น การสนทนา การนำเสนอ และการโต้ว่าที่ จัดกิจกรรมที่ให้นักศึกษาได้ฝึกอ่านและเขียนภาษาไทยในรูปแบบต่าง ๆ เช่น บทความ เรื่องสั้น และจดหมาย

ซึ่งสอดคล้องกับ กรนิษฐ์ ชายป่า และคณะ (2565) การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ โดย ADDIE MODEL พบว่า ประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ โดย ADDIE model พบว่ารูปแบบวิธีการเรียนรู้มีประสิทธิภาพเท่ากับ 53.58 /95.35 มีประสิทธิภาพสูงตามเกณฑ์ มาตรฐานที่กำหนด 80/80 และระดับความพึงพอใจ ของนักศึกษาจีน ที่เรียนสาขาพุทธศาสตร์ ที่มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย วิทยาเขตพะเยาที่มีต่อรูปแบบการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติโดย ADDIE model พบว่า ระดับความพึงพอใจ อยู่ในระดับพอใช้ และสุวสิน เกษมปิติ (2565) ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรเสริมทักษะภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน สำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศด้วยการประยุกต์ใช้รูปแบบการสอนเบรนท์เกิร์ต (BTT) พบว่า หลักสูตรมีความเหมาะสมในระดับมาก ผลการประเมินประสิทธิผลหลักสูตร พบว่า นักศึกษามีทักษะภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ภาพรวมหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนด

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

การพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยของนักศึกษาต่างชาติ กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล เน้นฝึกฟัง-พูดก่อน สร้างคู่มือเลือกเนื้อหาเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ประยุกต์ใช้ Active Learning ในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วย 5 กิจกรรม คือ สดับสารผ่านไฮดรอน (ทักษะการฟัง) เจื้อยจ้านรจรรหรรษา (ทักษะการพูด) ประสาทตาเพ่งพินิจ (ทักษะการอ่าน) ถ่ายทอดคิดผ่านอักษร (ทักษะการเขียน) และประสานคำบูรณาการทักษะ (การบูรณาการทักษะพื้นฐาน) แสดงดังแผนภาพที่ 2

แผนภาพที่ 2 แสดงผลกระทบทางสังคมของประชาชนจากการจัดการท่องเที่ยวสมัยใหม่

สรุป

งานวิจัยนี้มุ่งพัฒนากิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อยกระดับทักษะการสื่อสารภาษาไทยของนักศึกษาต่างชาติ ซึ่งแนวทางการเรียนการสอนภาษาไทยของนักศึกษาต่างชาติต้องใช้แนวทางที่หลากหลาย เน้นความสนุกสนาน ใช้สื่อที่หลากหลาย และแก้ไขปัญหาเฉพาะจุด เช่น การสะกดคำและไวยากรณ์ โดยใช้ภาษาไทยในสถานการณ์จริง และให้กำลังใจนักศึกษา ซึ่งชุดกิจกรรมเสริมทักษะภาษาไทยมีความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหาและเวลา สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา และสามารถนำไปใช้ได้จริง มีประสิทธิภาพ นักศึกษามีทักษะภาษาไทยที่ดีขึ้น (ฟัง พูด อ่าน เขียน) และมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ทั้งนี้ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของแนวทางการสอนที่เหมาะสม สื่อการสอนที่มีประสิทธิภาพ และกิจกรรมที่น่าสนใจในการพัฒนาทักษะภาษาไทยของนักศึกษาต่างชาติ งานวิจัยมีประโยชน์ในการนำผลการวิจัยไปปรับปรุงหลักสูตรการสอนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาต่างชาติให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยเน้นแนวทางการสอนที่หลากหลาย สร้างบรรยากาศที่สนุกสนาน และใช้สื่อที่เหมาะสม เป็นแนวทางในการพัฒนาสื่อการสอนที่น่าสนใจและมีประสิทธิภาพ เช่น เกม เพลง แอปพลิเคชัน และสื่อที่ใช้ในสถานการณ์จริง ออกแบบกิจกรรมเสริมทักษะที่ตอบโจทย์ความต้องการของนักศึกษา และช่วยพัฒนาทักษะภาษาไทยในด้านต่าง ๆ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

การพัฒนาทักษะความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยของนักศึกษาต่างชาติ กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล โดยรวมของการพัฒนาทักษะนี้จะนำไปสู่ประโยชน์หลายด้าน เช่น การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ การบูรณาการทางสังคมและวัฒนธรรม โอกาสทางอาชีพ เป็นต้น และยังมีประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

1) ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรภาษาไทยสำหรับนักศึกษาต่างชาติในสถาบันอุดมศึกษา โดยเฉพาะการออกแบบกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่เหมาะสมกับระดับความสามารถและความต้องการของนักศึกษา อาจนำกิจกรรมที่ได้ผลดีจากการวิจัยมาใช้เป็นแบบอย่างหรือปรับใช้ให้เข้ากับบริบทของแต่ละมหาวิทยาลัย

2) ผลการวิจัยสามารถเป็นแนวทางฝึกอบรมผู้สอนภาษาไทยในการออกแบบกิจกรรมพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาไทยของนักศึกษาต่างชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3) การสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้และพัฒนาการสอนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาต่างชาติช่วยให้เกิดการพัฒนาต่อเนื่องและยั่งยืน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ปรับกลุ่มตัวอย่างที่ความหลากหลายด้านภาษาและวัฒนธรรม เพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่ครอบคลุมและมีความน่าเชื่อถือมากขึ้น และศึกษาปัจจัยที่อาจมีผลต่อการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาไทยของนักศึกษาต่างชาติ เช่น สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ แรงจูงใจในการเรียนรู้ และการสนับสนุนจากครอบครัวและเพื่อน

เอกสารอ้างอิง

- กมล โพธิเย็น. (2564). Active Learning: การจัดการเรียนรู้ที่ตอบโจทย์การจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร*, 19(1), 11-28. <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/suedujournal/article/view/245317>
- กรนิษฐ์ ข่ายป่า พิงพร ศรีแก้ว และศิวพร จติกุล. (2565). การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ โดย ADDIE MODEL DEVELOPING A THAI LANGUAGE TEACHING MODEL FOR FOREIGNERSBY ADDIE MODEL. *วารสารวิทยาลัยสงฆ์นครลำปาง*, 11(3), 53-64. <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/NBJ/article/view/261137>
- เกียรติสุดา บุญส่ง และสุภา พูนผล. (2562). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนภาษาไทยด้วยตนเองสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ. *วารสารมหาวิทยาลัยพายัพ*, 32(2), 50-65. <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/pyu/article/view/263204>
- จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ. (2555). *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร*. โอเดียนสโตร์.
- ธีรศักดิ์ อัครบวร. (2545). *กิจกรรมการศึกษาเพื่อท้องถิ่น: เพื่อทรัพยากรมนุษย์และสังคมแห่งการเรียนรู้*. โรงพิมพ์ ก. กมลพิมพ์.
- วัชรภัทร เดชะวัฒนศิริดำรง. (2562). การพัฒนาแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริง สำหรับชาวต่างชาติ. *วารสารมังรายสาร*, 7(1), 41-55. <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/mrsj/article/view/177553>
- วัชรพล วิบูลยศรีน. (2562). *การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ : แนวคิดสู่การปฏิบัติ*. มหาวิทยาลัยสวนดุสิต.
- สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2568, 18 มีนาคม). *แนวปฏิบัติในการจัด กิจกรรมเสริมหลักสูตร*. http://bsq2.vec.go.th/crouse_manage/activity.pdf.
- สุรัชย์ เทียนขาว. (2563). กิจกรรมนอกหลักสูตรเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน. *วารสารวิชาการสถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ*, 6(2), 254-263. <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/svittj/article/view/243794/166891>
- สุวสิน เกษมปิติ. (2566). การศึกษาสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาในการฟังและการพูดภาษาไทยในชีวิตประจำวันของนักศึกษาชาวจีนที่เรียนสาขาภาษาไทยในระดับปริญญาตรี. *วารสารสังคมศาสตร์และวัฒนธรรม*, 7(7), 326-334. <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/JSC/article/view/266112/178516>
- อุไรวรรณ หาญวงศ์. (2557). การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อมในโรงเรียนประถมศึกษา. *วารสารมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น*, 7(2), 55-66. <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/FEU/article/view/24695/21016>
- Jones, K. (1982). *Simulation in Language Teaching*. Cambridge University Press
- Hoiyer, H. (1969). *The origin of language*. Linguistics today. Basic Books.
- Meyers, C., & Jones, T. B. (1993). *Promoting Active Learning: Strategies for the College Classroom*. Jossey-Bass.